

Novel·la
David Castillo

Un assassinat a l'inici de la generació 'beatnik'

Ens situen a l'agost del 1944. Som al Nova York de finals de la guerra mundial i alguns dels principals protagonistes de la famosa Generació Beat viuen descontrolats els seus anys universitaris. Allen Ginsberg és al primer curs en una universitat de Columbia, que Jack Kerouac acaba d'abandonar al·legant cansament. Un altre dels habituals de les cases compartides és William S. Burroughs, uns anys més gran que els dos poetes. Cap dels tres encara no han publicat res i viuen en l'anomiat de les farres inacabables i envoltats d'amics problemàtics. Dos d'ells, el jove Lucien Carr -a qui Ginsberg va dedicar el cèlebre *Udol*, cant iniciàtic del moviment amb ritme *bebop*- i David Kammerer, més veterà, mantenen una malaltissa relació de dependència. Sense haver tingut relacions sexuals, Kammerer persegueix Carr d'una manera obsessiva. Instal·lats tots plegats en nits de despropòsits irrepetibles, una jornada

desgraciada fa que Carr apunyali Kammerer amb una navalla d'excursionista. Posteriorment, se l'emporta ple de sang, uns carrers més enllà, fins a una de les ribes en què Manhattan toca el riu Hudson, on el llança lligat i amb pedres a les butxaques. Abans de lliurar-se a la policia, Carr explicarà tot l'episodi a Burroughs i Kerouac, que poc després escriurien a quatre mans i en capítols alterns una novel·la basada en una versió lliure de la sòrdida història. Redactada el 1945, *I els hipopòtams es van escaldar vius* -entre altres hipòtesis el títol diuen que prové de la notícia de l'incendi d'un circ- no va tenir sort. Després de portar-la a diferents editors, el sobre amb els fulls mecanografiats va anar a parar a una de les maletes de Kerouac, on va dormir durant dècades, tot i que l'escriptor de Lowell va utilitzar els records per a alguna de les seves novel·les.

Un bon grapat d'escriptors van fer servir l'assassinat, una tragèdia digna

William S. Burroughs i Jack Kerouac en dues divertides instantànies captades pel poeta Allen Ginsberg recreant la mort de Kammerer

de Shakespeare amb el rerefons de l'homosexualitat i les drogues. Com un altre testimoni dels inicis dels *beatniks* el llibre té un interès notable. De bon començament pensava que seria una parida superada, però la lectura alterna els capítols més durs de Burroughs amb l'estil més juvenil de Kerouac. Podem trobar des les primeres punxades de morfina de

Burroughs als quadres costumistes dels joves rebels de Kerouac, que germinarien amb l'èxit d'*A la carretera*. Una dècada després, Burroughs, Kerouac i Ginsberg imposarien la seva ràbia. Sortint de la presó, Carr mantindria durant tota la vida la seva carrera de periodista. Només volia oblidar aquella nit trista de xafogor estival amb sang. *

I els hipopòtams es van escaldar vius

William S. Burroughs i Jack Kerouac
Traducció: Ernest Riera
La Magrana i Anagrama
Barcelona, 2010
Preu: 19 euros
Pàgines: 192

Novel·la **Òscar Montferrer**

A gust amb la vida

Anna Gavalda
Traducció: Oriol Sánchez
Edicions 62
Barcelona, 2010
Preu: 12 euros
Pàgines: 152

Perillosa relació amb els sentiments

Parlar de sentiments és un afer delicat. Extremament delicat. Ho és a causa de la matèria primera -què som, si no som sentiments? Fins i tot els psicòpates en deuen tenir...- i ho és a causa de la dificultat que hi ha a encertar el to i les mesures si el que es vol és dur a les mans dels lectors una obra seriosa. És evident que si l'opció que es tria veu el llibre com un mocador de paper, però més gruixut i amb dibuixets, la prevenció és sobrerera: com més sucre, més dolç, com s'acostuma a dir. D'exemples, amb aixecades de camisa clamoroses, n'hi ha a bastament.

La francesa de cognom català Anna Gavalda n'ha fet, de l'explora-

ció dels sentiments, un camí literari: *Junts i prou* (2004), una de les seves obres més reeixides, remenava els fils amb què es teixeixen les amistats. És un exemple.

En la seva obra més recent, *A gust amb la vida*, l'autora també parla de sentiments, tot i que, ara, avalua la fraternitat.

Unes hores de quatre germans

La novel·la, que és curta i que es pot llegir amb comoditat d'una tirada, té com a protagonistes quatre germans, als quals es coneix durant unes hores amb l'excusa d'un casament. Tres d'ells -un dels germans i les dues germanes- hi van i, un cop a lloc, decideixen regalar-se un pe-

tit acte de follia: fugir del lloc per anar a trobar l'altre germà.

La narració es fa a partir de la veu de la germana petita i no amaga -no es percep cap esforç encobridor- la voluntat de ser un acte d'enyorança dels temps -els de la infantesa, els de l'adolescència- en què, sense preocupacions -les sangoneres que afebleixen la voluntat a mesura que els anys emmotllen l'individu al seu ninxolet social-, la vida era molt més senzilla, molt més engrescadora, molt més profitosa, molt més mereixedora de ser viscuda.

Les referències a l'actualitat matura dels personatges, que també n'hi ha, combinen les anotacions universals i les que tracten fets lo-

cals -la immigració, per exemple-, però fàcilment assumibles.

Hi ha qui emparenta la narrativa de la Gavalda amb la d'altres plomes de la literatura femenina en una associació lícita. Amb tot, la delicadesa que es pot percebre en la prosa de la francesa no encaixa de manera exacte en els llocs comuns que empen aquells i aquelles que volen fer caixa amb el sentimentalisme barat.

Si bé sí que és cert que la Gavalda parla de sentiments, cal atorgar-li el sentit de la mesura: en parla, però imposa límits amb uns brins d'humor tendre -i també cínic- i permet intuir que ella, abans d'escriure, ha pensat. Amb honestedat. *